

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 1682/2020
11.03.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Бисерке Живановић, др Илије Зиндовића и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Високог савета судства, Привредног суда у Сомбору, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Суботици, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гжрр 420/19 од 14.10.2019. године, на седници одржаној 11.03.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гжрр 420/19 од 14.10.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гжрр 420/19 од 14.10.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору Прр 107/18 од 16.04.2019. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев. Ставом другим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу исплати на име новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року износ од 400 евра у динарској противвредности на дан исплате према средњем курсу Народне банке Србије са законском затезном каматом почев од 16.04.2019. године, као дана пресуђења, до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца преко досуђеног износа па до траженог износа од 3.000 евра са законском затезном каматом законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате. Ставом четвртим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 34.200,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гжрр 420/19 од 14.10.2019. године, ставом првим изреке, жалбе тужиоца и тужене су одбијене и првостепена пресуда потврђена у побијаном одбијајућем делу одлуке о главној ствари и делу одлуке о трошковима поступка. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14). Тужиоцу је нижестепеним пресудама досуђена накнада штете због повреде права на суђење у разумном року, чија висина зависи од околности сваког конкретног случаја, па у том смислу нема потребе за уједначавањем судске праксе, као ни осталих разлога за изузетну дозвољеност ревизије, а због битне повреде поступка посебна ревизија се не може поднети. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужбом од 14.08.2018. године тужилац је тражио накнаду штете због повреде права на суђење у разумном року у износу од 3.000 евра.

С обзиром да се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази 3.000 евра, ради се о спору мале вредности у смислу члана 468. став 1. ЗПП, а чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да ревизија у спору мале вредности није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић